

Comunitat Autònoma / Departament / Estat	CATALUNYA
Municipi	SANT FELIU DE LLOBREGAT
Edifici	Catedral de Sant Llorenç
Direcció	
Coordenadess	41.380798 2.046027
	

	Fins a 1939 el campanar de Sant Llorenç era una torre buida, ja que les quatre campanes, dues petites i dues grans, estaven disposades en una espadanya damunt de la porta principal del temple. El campanar té dos cossos diferenciats: un primer, amb tres nivells, de planta quadrada i diverses obertures, que tan sols tenen efectes estètics, ja que per l'interior hi ha una gran escala perimetral. La primera planta octagonal és la sala de campanes, amb quatre, de les quals la petita està immobilitzada per l'escala de gat d'accés al segon cos octagonal, on es troba un magnífic rellotge mecànic fora d'ús, i les quatre mostres o esferes amb sengles motors connectats a l'ordinador central. El conjunt de l'immoble, al qual s'accedeix des del temple, i sense protecció passiva contra els coloms, està ple de brutícia produïda pels ocells.
Descripció	Catedral de la diòcesi creada el 2004. Altitud: 25 metres. Església aixecada després del 1939 en substitució de la primitiva esfondrada el 1936. El seu estil el podríem qualificar de neomedieval. Consta de tres naus capçades per tres absis i d'un transsepte amb un cimbori octagonal sobre trompes al creuer que inclou una cúpula sobre un tambor octagonal. La nau central de cinc trams està coberta per un teginat ric en decoració i amb cassetons quadrats; les naus laterals estan cobertes per cúpules bufades amb una lleugera estructura d'aresta; estan separades de la central per tres columnes per banda i arcs formers de mig punt. El cor es troba en el primer tram i el transsepte en el cinquè; en ell s'hi obren els tres absis, el central semicircular ultrapassat, els laterals poligonals. Els seus murs mostren paraments de grans carreus ben escairats. El frontis té un portal rectangular amb un timpà semicircular ornat amb un relleu que representa sant Llorenç acompanyat d'un àngel que li mostra unes graelles i d'un captaire a qui ofereix almoïna. Envoltan el timpà dues grans arcades de mig punt peraltades; la del fons bossellada i ornada de flors inscrites en un cercle, l'exterior amb fulles inscrites en arquets apuntats. Ambdues arcades descansen en columnes adossades als muntants i amb capitells troncocònics decorats amb elements no figuratius. Un bordó motllurat engloba tots aquests elements fins al terra; tots ells de pedra blanca. A mitja alçada, tres finestres de mig punt peraltat amb gelosies i separades per columnes de grans capitells d'imitació als corintis estan englobades sota un gran arc de mig punt; donen llum al cor. Corona el frontis una cornisa motllurada angular amb un fris d'arcs cecs al dessota i una creu de pedra al cim. Al mur lateral de ponent, a la capçalera del transsepte, hi ha una altra portalada amb un portal rectangular de pedra blanca coronat per una doble arcada de mig punt peraltat que tanca un timpà decorat amb un relleu amb Maria al tron. Dues columnes per banda adossades als muntants sostenen el marc rectangular exterior; l'arcada interior ho està per fines semi-columnes; totes elles tenen capitells troncocònics ornats amb elements decoratius no figuratius. Al seu damunt, després d'una destacada motllura, hi ha oberta una gran rosassa motllurada i calada a imitació d'una de romànica. Igualment n'hi ha una a l'altre braç del transsepte on hi ha una tercera portalada que dona a dependències parroquials. A la dreta del temple hi ha una capella fonda, la del Santíssim, molt llarga i ampla. Dimensions: 44'00 x 10'30 x 14'48 metres respectivament de llargada, amplada i alçada; les tres naus des del fons de les exigües capelles laterals fan una amplada total de 24'54 metres; la cúpula arriba als 22'39 i el transsepte en fa 24'54 x 10'49 x 14'48. Constructors: empresa Molins, de Josep Molins i el seu fill Llorenç. Guarda unes pintures murals del 1990 a la capella fonda amb l'escena del Sant Sopar; és obra de Joan Torras i Viver, artista local, i en un altar lateral n'hi ha una altra del pintor local Joaquim Sedó. Guarda també una imatge gòtica del segle XIV de Santa Maria, molt mutilada, sense cap, trobada entre les runes de l'antiga església desapareguda, i un frontal esculpit d'un temps antic, potser del romànic.

Campanes	El temple compta amb quatre campanes, com tenia des de temps antics. No obstant, les quatre campanes originals foren llençades al carrer en el 1936, i es conserven les fotos impressionants del moment de la caiguda. Passada la guerra es van dur altres dues, d'origen desconegut, de les quals una va ser refosa per fer les dues petites, un costum relativament habitual en aquells moments. Aquelles tres campanes foren completades amb una quarta en 2000, i les quatre es toquen tant automàticament amb electromalls externs com manualment pel grup de campaners constituït a Sant Feliu en 1996.
Tocs actuals de campanes	Els tocs actuals combinen els mecànics, per a tot tipus de tocs festius, de difunts i quotidians de la nova Catedral, juntament amb els tocs manuals interpretats pels "Campaners de Sant Feliu". No obstant això, la deficient conservació del conjunt, així com la mecanització incompleta, no permeten ni el balanceig de les quatre, fins i tot parant-les cap amunt, com hauria de ser d'acord amb les tradicions, i tampoc el balanceig automàtic, ja que les campanes no tenen motor per aquest toc.
Conservació, manteniment	El conjunt actual està marcat per una sèrie de circumstàncies que limiten moltíssim les possibilitats del campanar. A més de la brutícia, que sens dubte deforma i limita la sonoritat de les campanes, l'estat de les instal·lacions recomana en uns casos i prohibeix en un altre, brandar tres de les quatre campanes, que és la manera tradicional de tocar a Catalunya. Així la petita no es pot ventar, perquè ho impedeix l'escala d'accés al rellotge. La següent, amb anses característiques de campana de rellotge, té un jou mal fixat, i la campana més antiga, amb un ansa perduda, tampoc està segura. Finalment, la campana nova no té el braç de ferro necessari per brandar-la mitjançant una corda. Cal destacar una espècie de banc existent en l'arrancada de l'escala, format per una estructura de fusta i unes escaires metàl·liques, que permetia antigament els tocs manuals a distància. Aquest mecanisme té cert interès i haguera de ser restaurat i fins i tot posat en valor.
Protecció	Bé cultural d'interès local Identificador: IPA-19207
Propostes	La proposta passa pel desplaçament de l'escala d'accés al rellotge, la renovació dels jous, i la mecanització del conjunt de manera que s'interpretin els tocs tradicionals sense impedir els manuals. Els tres jous de les petites han de ser renovats, i poden fer-se com el de la major, sempre que es dotin de palanca per al balanceig, i fins i tot d'un topall en el mur per permetre "dur a seure", això és assentar les campanes invertides entre toc i toc. En conseqüència les nanses han d'anar més encastades i la segona campana s'instal·larà de manera que la nansa badajera sigui paral·lela a l'eix de gir i no perpendicular com ara. Les campanes han de ser netejades, per dins i per fora, per recuperar la sonoritat ofegada a causa dels excrements que les cobreixen. També han de ser dotades de motors i de electromalls, situats tots dos a la part esquerra, de manera que sigui possible tocar-les tant automàtica com i sobretot manualment.
Autors de la documentació	DALMAU i ARGEMIR, Delfí
Data	09-10-2011

Campanes actuals

Localització	Campana	Fonedor	Any fosa	Diàmetre (en cm)	Pes
sala de campanes	Ave Maris Stella (1)	USICH, FONERIA DE FRANCISCO	1946	50	72
sala de campanes	Llorença (2)	USICH, FONERIA DE FRANCISCO	1946	75	244
sala de campanes	Sant Rarimi Màrtir; "la Rarímia" (3)	PACCARD	2000	95	496
sala de campanes	Sant Pere (4)	BORRÁS, ANDRÉS	1791	108	729

Relotges

Relotge mecànic (1)	Existent Parat
Autor	BLASCO, MANUFACTURAS
Empresa de manteniment	FERRÉ
Data de construcció	
Descripció	La Catedral conserva, en la part alta del campanar, un magnífic rellotge mecànic, que ha sigut substituït recentment per un ordinador, encara que el mecanisme es troba en acceptable estat de conservació. Tot i que el temple no està protegit directament per la Llei del Patrimoni Cultural, la utilització de propaganda en les mostres o esferes del rellotge no es pròpia d'un temple convertit ara en Catedral. Cal dir, a més, que la publicitat no correspon a la marca original del rellotge "MANUFACTURAS / BLASCO / ROQUETAS" ni a la de l'ordinador, sinó a l'instal•lador "F. FERRE / ROQUETES".

Información completa: [Catedral de Sant Llorenç - SANT FELIU DE LLOBREGAT \(CATALUNYA\)](#)